

K. 99, 11.
1091.

XLVII. Igitur nocte prefata, dum inter principes ea que predictimus geruntur, nostri patroni, videlicet sanctus Wenczelus et sanctus Adalbertus, visitant in carcere positos et eos nimia afflictione contritos sua san- tissima dignatione taliter liberant. Postibus imprimis anterioribus simul cum ianua erutis, mox ipsius carcenis velut ferream posterialam cum suis vecibus frangunt nec non et cippum, in quo dampnatorum pedes crudeliter constringuntur, fractum forinsecus proiciunt, statimque auribus dampnatorum vox pia insonuit dicens: 'Hactenus vobis et huic patrie nostra suffragia defuere, quia gratia Dei indigni exististis, ex quo bellum hoc plus quam civile inter Boemiam et Moraviam principes isti habuere. Sed quoniam gratia Dei et misericordia et respectus est in sanctos et electos illius nosque eo dirigimur, quo ipsa respererit, pro certo nusquam nostri presentia suffra- gando adesse poterit, ubi illa prius miserando non affu- erit. Quare iam certi de misericordia Dei exurgite, ad ecclesiam prosperate nosque nominationem sanctum Wenczelum et sanctum Adalbertum vos absolvisse et pacem apportasse omnibus nunciate.' Qui mox quasi de gravi somno excitati et iam a vinculis absoluti ad- huc custodiis dormientibus liberi exeunt inussaque per- feiunt. Hac etiam ipsa die aliud item miraculum eni- tuit, quia, ut supra sanctorum martirum revelatio reu- lit, Conradus frater regis pacem inter ipsum regem et filium eius composuit. Nam antea in tantum discordabant, ut uterque ab utrinque suspecti, iste ne solio privaretur, ille ne a patre caperetur, valde invicem timent. Sed illum par etas invenim et maior pars procerum, manu qui- dem promptiores et bello foriores, comitabantur, istum vero episcopus Cosmas et prepositi ecclesiarum omnes- que terre magnates, etate proveciores et consilio uti- liores, cum omni militia plebis favebant et nimio affectu venerantur. Et profecto illa tempestate post conditam urbem Pragam pessimum facinus patratum fuisse, si

II, 47 (A 1 bis non affertur Z. 11. 1. 2. 3. B. C). — a) portulam A 2. b) i ff) *übergeschrieben* A 1. c) existia C 3. d) sanctos dei C 1. e) et ad A 3. f) eol. dei A 2. g) etiam, *kor.*, et, A 2. h) *fehlt* B. i) dor- mlantibus A 2. C. k) so A 1. B. C. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. Chomn. * j) *fehlt* A 3. m) *discordabantur* A 1. n) *discordabantur*, A 3. o) *etateque B.* 2.; *discordabantur*, *kor.*, *discordabantur*, A 3.

1) *Vgl. oben S. 151, N. 5.* 2) *Sagt. 4, 15: quoniam — mis est in sanctos eius et resp. in ei. filius.* 3) *Salt. Cat. 18, 8: eo die post cond. urbem Romanam p. f. p. foret.*

45

non regis ad votum omnem principum et populi mo- tum sancta dignatio beatissimi Wenczelai et magna miseratio omnipotentis Dei composuisset.

XLVIII. Quod videntes, qui in castris remanserant comites, mittunt ad Bracizlam dcentes: 'Si tu cre- dulus patri tuo pristinam cum eo redis in gratiam, nos nequamquam credimus ei, quia eandem eius seta no- vimus astuciam. Plus enim eius anticietas timemus quam inimicietas. Nam veluti ursus nec minimum totum patitur inultum, ita ille nunquam cessabit a vindicta, donec omnia, quibus eum offendimus, usque ad unum iota non dimittit inulta. Qua de re aut nos quovis terrarum abire dimittas cum tui gratia aut nobis- cum ubicumque terrarum aleiora queras palatia. Nulli enim magis quam tibi nostro parati sumus servire domino.' Videntes autem Bracizlaus, quia sicut miles sine armis suo officio caret, sic dux sine militibus nec nomen ducis habet, maluit cum eis exterranum querere panem, quam solus sine milite cum patre domesticam habere pacem. Nec mora, congregatis omnibus tam peccoribus quam mancipiis plus quam duo milia militum cum Bra- cizlao duce proficiuntur ad regem Pannonicum. Quem rex Vladizlaus recognoscens cognatum suum^{h. 1} benigne suscepit et concessit militibus eius inhabitare locum qui dicitur Banovⁱ iuxta castrum nomine Trenchin¹; locus in mediis silvis atque in montibus est situs et nimium aptus atque optimus venationibus. Vichnaha autem et cetera nature amminicula per preceptum regis ab adiacentibus subministrabantur eis regionibus, ipsam autem Bracizlam cum paucis secum rex habuit in deli- cius ante regalis.

XLIX. Anno eodem rege Wratizlao disponente Cosmas

a) *fehlt* C 1. b) Wenczelay A 2. (Wenczelay *). II, 48 (A 1. 2. 3. B. C). — a) satis C. b) tota A 2. C 1. 2. *; yok(b) A 30. C 20. c) qua de re *fehlt* A 2. d) Wratizlao A 1. C 20. e) *fehlt* A 2. f) *Wratizlao* A 3. g) *Wratizlao* A 1. A 1. 2. 3. h) *fehlt* A 2. i) *fehlt* A 2. j) *fehlt* A 2. k) *fehlt* A 2. l) *fehlt* A 2. m) *fehlt* A 2. n) *fehlt* A 2. o) *fehlt* A 2. p) *fehlt* A 2. q) *fehlt* A 2. r) *fehlt* A 2. s) *fehlt* A 2. t) *fehlt* A 2. u) *fehlt* A 2. v) *fehlt* A 2. w) *fehlt* A 2. x) *fehlt* A 2. y) *fehlt* A 2. z) *fehlt* A 2.

1) *Bela I., der Vater des ungarischen Königs Wratizlaus und Andreas I., der Großvater des böhmischen Fürsten Bracizlao mittlerlicher- seits, waren Brüder.*